

ACCEPTANCE → DON'T QUESTION
 DON'T ASK WHY? THEN GIVES REASONS WHY?
 Because there is a REASON for EVERYTHING

נועם

"מיואג און אונזער וועלט"
 THIS WORLD DOES BOTH

My advice DON'T COME to אונזער
 TRAVEL Bureau to אונזער - DON'T GO

WHY DO PEOPLE do things? מיינט שטראף זיך?
 KARMA LIFE entire theme to MAKE mistakes
 "People do nonsense גורל"

Acceptance און אלוהות אונזער
 all the times things could have been different
 SAVED from אונזער
 אונזער!

Vanishing of my life "I've not been present"
 אונזער → NOT EXISTING
 "I DON'T EXIST."

ADVICE - DON'T COME to אונזער
 אונזער - RISKY

ווי צו זיין אל אהרן הוא הולך
 ואני נתתי לך את משמרת ה'
 שאיך לרדך רק לשמור הדבקות עמי ים
 הנקי תרומה ממך וזהו משמרת תרומתי
 בני ישראל ר"ל שזה שייך לכל הדיוקים
 שבבני ישראל וע"ז גורמם הדיוקים להשיג
 את שלש אלה הם בני חיי ומזוני* וזהו
 פי' שהכל בידך לפעול ע"י מעשך הטובים
 היינו מזוני ע"ד שאמרו כדרך שבני מלך
 בגדול והיינו שולחן מלכים* ולכך היינו
 בגמ' אין מושיבין בסנהדרין חשובי בנים
 בצער גדול בנים ולכן לרדך להיות לה'
 כדי שישפיע לישראל כמו שהוא מרחם ו'
 לחק עולם היינו חיי דכל מה שהאדם מו'
 ושנים בעולם הזה ע"ז הוא מקיים מל'
 יותר ויותר באמוני שלימי בלי שום ספק
 דהנה החוקים שהשפן ואו"ה מוכיח עליה'
 וע"י שאדם מאריך ימי מתחזק אמוני בל'
 ולילות גדול לקיים המצוות חוקים כמו המצו'
 והיינו חיי וזהו לחק עולם וק"ל
 ועבר הלוו הוא את עבודת אהלה מו'
 דהנה התור' נקרא אהלה מועד
 ועבר הלוו דהיינו יעבוד להשיי שיכני
 דהיינו הקב"ה נקרא הוא את עבודת ו'
 פי' בתוך התור' דהיינו תור' לשמה: והג'
 עונם חוקת עולם לדורותיכם פי' שיהי'
 ושם שלא יבא לעולם חטא ע"י רק זה שירד
 קלת דהיינו מעולמות עליונים שהם אללו'
 קבוע לדורותיכם לשון דירה* כי את ו'
 אשר ירימו לה' תרומתי ר"ל דהולך לו'
 במדרגו זו להרים הקדוש* מעשר ר"ק
 על כן בתוך ב"י לא יחלו כחלה פי'
 יחלנו למתי בעולם השפל רק בעולמו
 וק"ל

ונחשב לכם תרומתכם כי שכן הוא
 עבודתכם פי' כי במשני פי'
 יש מעשרות סייג לעושר נדרים סייג לפי
 ויש לדקדק הלא התנא כוונתו במשני זו ל'
 דרכי ה' איך להסתנה ולעשות נדרים לעבו'
 ולמה לו ליתן לנו ענה איך להסתער
 מעשרות סייג לעושר המשמעות הוא ש'
 בשביל קיום העושר ואמר שהמעשר
 לקיום העושר* ונראה כי האדם ביותר לו'
 עלמו במאכל ובמשתי ובמזון יותר מן
 תפלי כי שם אין הילתיר כ"כ שולט מו'
 עוסק בצדק קדוש' אבל בתאוות הגשמיות

Have NOTH
 Work NOTH

COMPARISON - "ויבחין" -

The only way of knowing GOOD & by contrast BAD

איגרת הרבנות - NICE PRIESTS in 3rd Mainz + Brazilia
GOOD SOULS - M. SAVITZ. Reb Yudele

Rabbi RUBIN - Rabbi HOROWITZ
BAD SOULS - M. ROTHBARD, Sh. Hirtshke, D. Wineman

Hitler, Shalman, S. Koen, M. Ruben, Davidoff, Nizzen, Levidin
EVIL GRUMPY NASTY HATEFUL PRIEST CONSTANT

I KNEW Mr. SAVITZ was a GOOD teacher because
my Rotbard was a very bad teacher.

COMPARISON of LIGHT & DARKNESS

CONNECTIONS - COMPARISONS - TRUTH

EVERYTHING HAPPENS in תמידיות

100% MUST BE CONNECTED ALWAYS

2-pac - "Home vs HEAVEN" ... "May - 'Cant wait to meetcha"
"Remember me God" - Thurgoodman - Badlife n sky.

לו קאנש * ולכן סתמו הכתוב ולא
מפורש למען נבין מעמיתו טעמי של
דבר שאין לו קאנש כי כל טעם שמי
עולם מיוחד בחמירתו הטעם נעשים
ככל פעם * חשו אשר זה ד' לאמר
ה זה לנו שאנחנו נואמר הטעם של
כדי שיהי דבר שאין לו קאנש * חש
שהטעם ואויה מוכין הוא לשון מנין
ים המזות וחזורים ומשיבים עליהם
זם הטעם של המזות הריא הם בהכלי
יהם משיבי גם על הטעם ואם הי'
הי' חילוי הכה בידם לדחות אותו
אזיה הכל או שעות וטעם אחר לא
מר להם מחמת שהיו אומרים שאינו
ז בחורי אכל עתה שלא נאמר הטעם
בו אותו בדבר אז נוסף להם טעם
זכר בדינו להפילם ולשבר את כחם
בעולם הנתחדש לנו וק"ל *

דהנה הדקים העוסקים בתורה
לשמה הם בונים עולמות כמ"ש וכל
א בניך אלא בוניך והעולמות נקראים
זן נתן להם : חשו זאת חוקת התור'
שנעסוק בחורי לשמה כדי לעשות
ית העולמות : אשר זה הי' לאמר
מר אין לו ביאור כיון שכתוב דבר
אין הוא לרמז שלריך האדם להיות
ז"ש מדי יום ויום יותר מיום העבר
עסק בחורי לשמה ודיקות ביראה
למחרתו יסיף לפשט במעשיו
וד שלמד אתמול שלא יא י"ח ואלא
ללמוד היום בבחי' יותר בקדושה
את וחיל ורע"ל וכן בכל יום ויום
לאמר ר"ל לאמר בכל יום בבחי'
סקי בה : חשו מי יתן טהור מטמא
ז"י מה שאמר חז"ל הפרה מטמאת
צבורים ההאשים אשר הם שלמים
ונגד פניהם נכונים ומדמים בנפשם
בעבודתם להש"י בודאי הם טמאים
מלוכלכים בעונות ומטאים ולא יבינו
אכל הדיק העובד ד' באמת הוא
ועבודתו להש"י מדמה הכל בנפשו
ז ומולא בעלמות תמיד חסרונות
ולא עשה כתיקונו : ועיי"ו הולך
בעבוד' ותמיד אינו נוח לו ממעשיו
עד אין קץ ותכלית : חשו מטמא
קים הטורים הי' מטמאת פי
שנדמים

היי דער שיש לו קצבה * ולכן סתמו הכתוב ולא
 נאמר הטעם מפורש למען נצין מעצמינו טעמי של
 דבר זה הוא דבר שאין לו קצב' כי כל טעם שחב'
 להבינו יש לו עולם מיוחד באמירתו הטעם נעשים
 שמים חדשים בכל פעם * וזה אשר נז' ד' לאמר
 פ"י שהש"י ב"ה נז' לנו שאנחנו נואמר הטעם של
 חוקת התור' כדי שיהי' דבר שאין לו קצב' * זה
 שפרש"י לפי שהשטן ואו"ה מוכין הוא לשון מנין
 שמונים וסופרים המנות וחוזרים ומשיבים עליהם
 שאפי' נאמר להם הטעם של המנוה הריא הם כהבלי
 שטותיהם ושקריהם משיבי' גם על הטעם ואם הי'
 הטעם מפורש הי' חילוי הכח בידם לרחות אותו
 הטעם חילוי באזהר הכל אז שטות וטעם אחר לא
 היינו יכולי' לומר להם מחמת שקוי' אומרים שאינו
 כתוב זה הטעם בתור' אבל עתה שלא נאמר הטעם
 מפורש אם ישיבו אותו בדבר אז נוסף להם טעם
 לשבח אחר והכח בידינו להפילם ולשכר את כחם
 בכל פעם בעולם הנתחדש לנו וק"ל *

או יאמר דהנה הזדיקים העוסקים בתורה
 לשמה הם בונים עולמות כמ"ש וכל

בניך כו' אל תקרא בניך אלא בוניך והעולמות נקראים
 חוק ע"ד חק זמן נתן להם : זהו זאת חוקת התור'
 ר"ל שזיוה הש"י שניעסוק בתור' לשמה כדי לעשות
 חוקת היינו לבנות העולמות : אשר נז' הי' לאמר
 לכאור' מלת לאמר אין לו ביאור כיון שכתוב דבר
 אל ב"י : אך הענין הוא לרמוז שאריך האדם להיות
 הולך בעבודתו ית"ש מדי יום ויום יותר מיום העבר
 והיינו גם אם עסק בתור' לשמה ולדיקות ביראה
 וחסדי' היום : אז למחרתו יוסף לשפסם צמטשו
 ולראות על הלימוד שלמד אתמול שלא יא' י"ח ושלא
 הי' כראוי וליך ללמוד היום בבחי' יותר בקדושה

וטבר' ופרישות רמת וחיל ורעד' וכן בכל יום ויום
 זהו אשר נז' הי' לאמר ר"ל לאמר בכל יום בבחי'
 אחרת התור' בעסקי' בה : זהו מי יתן טהור מטמא
 לא אחד דכבר פ"י מה שאמרו חז"ל הפרה מטרת
 עמאים ומטמא טהורים ההאשים אשר הם שלמים
 ויראים בעיניהם ונגד פיהם נבונים ומדמים צנפסם
 שהם יולאים י"ח בעבודתם להש"י בודאי הם עמאים
 נפש ועדיין הם מלוכלכים בעונות וחסאים ולא יבינו
 חשכה יתהלכו : אבל הדיק העובד ד' באמת הוא
 להיפך שכל מעשיו ועבודתו להש"י מדמה הכל צנפשו
 שאינו עושה כלום ומולא בעלמות תמיד חסרונות
 שמחסר בעבודתו ולא עשה כתיקונו : ועי"ז הולך
 ומתגבר בכל יום בעבוד' ותמיד אינו נז' לו ממעשיו
 ואין לו מנוח' והולך עד אין קץ ותכלית : זהו מטמא
 טהורים ר"ל הזדיקים הטהורים הי' מטמאת פי

שפרדמים

לכך כתיב בה חוקה לומר נזירם היא מלפני אין לך
 רשות להרהר אחרי' * יש להקשות שלהלן כתוב רש"י
 בשם ר' משה הדרשן טעם על מנוה זו תבא פרה
 כו' * אי"כ קשה כיון שיש טעם למה כתיב בה חוק' *
 ונרא' לתרן כי באדם יש רמ"ח אברים ושק"ה גידים
 כנגד רמ"ח מ"ע ושק"ה ל"ת וככל אבר או גיד תלוי
 מנ"י אי' גם ציעקב אט"ה ותקטע כף ירך יעקב כו'
 על כן לא יאכלו מיד שהי' המעש' הוא ציעקב
 תיכף קבלו ישראל המנוה תלוי' בגיד ההוא : והאומות
 מקטרגי' תמיד על ישראל לראות אם הם שלמים
 במלכותיהם ובמנוה זו של פרה אדומי' אינם יודעים
 מה ענינה כי הם מוכיני' האזרים והגידים של ישראל
 ואינם מויליין מנ"י זו במנינם לכך שואלים מה טעם
 יש בה * והתי' להם הוא כך כי בגמי' אמר' לא
 היו ישראל ראויין לאותו מעשה אלא כדי להורות
 תשוב' לרבים ולזה הוקם להם מעש' פרי' לכפר
 להראות כי התשוב' מועלת לרבי' * נמנא כל עיקר
 הטעם פרי' הוא בשביל חטא העגל והחטא גופא לא
 הי' כ"א להורות תשוב' והוא בעלמ' חוק' לכך כתיב
 בה חוק' אעפ"י שיש בה טעם כדברי ר"מ הדרשן
 וכן *

או יאמר זאת חוקת כו' דהכי יש לדקדק דה"ל
 למימר זאת חוקת הסרי' דהא כפר'

קמיירי : וגם קש' על מה שפרש"י לפי שהאומות כו'
 נאמר בה חוק' אדרבה איפכא מסתברא בשלמא אם
 הי' לריך הטעם בשבילנו שלא יקשה לנו מה טעם
 הי' שפיר ש"כ בה חוק' לומר אין להרהר על מלכותו
 ית"ש : אבל עתה שהאיה' מוכיני' אותו טוב הי'
 לפרש הטעם בכדי שגדע מה נשזב לאפיקורוס *
 אך הענין הוא וכן פ"י זאת חוקת התור' אשר נז'
 ד' לאמר : דהכי הש"י ב"ה נתן לנו תורתו הקדוש'
 הכלולי' בנגלי' ונסתר כנגד אהב' ויראה דהירא' הוא
 הנגלי' דהיינו מחמת שאנו רואים את מעשה נוראותיו
 ונפלאותיו אנו יראים מפניו ית"ש ומגיד נוראותיו מורא
 עולי' על ראשיתו והוא הנגלי' ואהב' הוא הנסתר דאהבה
 יוכל להיות לאדם כשמוכירים לפניו איזה דבר יופי
 ומתולל ומתגללים ומשחחים לפניו הדבר ההוא אז לבו
 מתלהב לדבר זה מאד ונפשו משתוקק שיזכה לראות
 הדבר ההוא : והנגלי' הוא דבר שיש לו קצבה כי בלתי
 אפשרי שיהי' האדם צמורא צלי' הפסקתמיד באימי' וזרדי'
 כי יבועל ממליאות ואהב' הוא דבר שאין לו קצבה : זהו
 שמש ומגן ד' אלקים פ"י כמו שהשמש שהיא הצהירות
 בהתפשטות שאין לו קצבה : והמגן דהיינו כשעושין מחי"ל
 צפני השמש הוא יש לו קצב' כן ד' אלקים דהיינו אהב'
 וירא' אהב' אין לה קצב' וירא' יש לה קצב' : וכן התור'
 הקדוש' התמוני' לנו בנגלי' ונסתר אם הי' הטעם מפורש

רצונו ית עי"ו הם ממשיכים את הכורא צ"ה לעולמות *

וזהו להקריב לי בנועודו ר"ל להקריב אותי אל העולמות שנקראים מועדים ע"י מעשיהם הטובים: וע"י עוסקם בתורה לשמה לתנווג הכורא צ"ה כדי להעלותה עד מקום שורשה ששם נקראת התור' בית דהעיקר התורה היא משם * והש"י ברוב רחמיו וחסדיו נתן לנו את תורתו כדי שע"י התורה נה"י יכולים לעורר את הכורא צ"ה צהודה ושמהה רבה להשפיע לנו כל טוב וכאן נקראת התור' בשם אהל שהוא לחסות בלל כנפים כאהל *

וזהו וידבר ה' אל משה מאהל מועד לאמר: ר"ל שהש"י צ"ה למד משה רבש"ה א"ך היא התעסקו ולימודו בהתורה הקדוש' דהיינו מעולם התחנות עד העלותה לעולמות עליונים לשורש' ודיינו מאהל מועד לאמר פי' שתאמר את התור' מאהל היינו מעוה"ז עד העולמות עליונים הנקראים מועד ששם הוא מקום שורשה של תורה * חסו חלאת התור' אשר שם משה לפני בני ישראל ר"ל משה רבינו ע"ה למד לפני בני ישראל ג"כ סדר הלימוד כך כמו שמסר לו הש"י * חסו דאמרינן גנמי אשרי מי שצ"ה לכאן ותלמודו בידו דלכארה הוא דבר רחוק שי"ה הכח ציד האדם להעלות התור' עד מקום שורשה א"ך מחמת ש"הם נחלצו מחמת כסא הכבוד ממקום שורש התור' וצ"ה הוא יכול להעלות עלמו עם התור' לשרשה * והיינו אשרי מי שצ"ה כ"ו למשל האדם שלוח מחצירו מעות ובהחזירו לו הוא נושא מעותיו לרורות בידו בשמח' להשיבו את מעותיו כמו כן התורה שנחקקה עמו בהחזונו מחמת כסא הכבוד הוא מביאה בידו לשם *

וזהו זאת חקת התורה מלשון חקיקה דהיינו שהתורה נחקקה עם האדם ועי"ז יוכל האדם לעורר חדות ושמהה להשפיע ע"י התור' הנק' זאת * א"ך זאת התורה שע"י יכול לפעול כנ"ל היינו מי שלומד במס"כ יכול להעלות התורה בעודו בחיים ע"ד שאמרו חז"ל אין התור' מתקיימת אלא צ"ה שממית עלמו עלי' היינו שלומד במסירת נפש חסו זאת התור' אדם כי כ"ו *

או יאמר דהנה האדם לריך לעבוד הכורא צ"ה בשני מדרגות יראה והאצ"ה ויראה הוא לחשוב שסופו לעפר: כי מחמת ש"ש צ"ה יסוד העפר שהוא ממשיכו לתאות רעות ח"ו ולריך לשבר תאותו ג"כ בדבר הדומי לזה והיינו שסופו לעפר חסו היראה' והאצ"ה היא רוממות אל חסו תמיד לאדם מלחמ' כבד' מלחמת הילח"ר המסיתו תמיד

שמדמים בעלמם שהם טמאים ח"ו בחטאם * ומטהר טמאים הסיפוך ברשעים החוטאים שחושבים תמיד שהם הצדיקים הטובים * חסו מי יתן טהור מטמא לא אחד * ר"ל מי יתן טהור מטמא פי' שיה"י לו טהר' מזה שהוא מטמא עלמו דהיינו שע"י יה"י לו טהר' באמת כי לפעמים נמלא אדם שאומר שמחבר בעבודתו ית"ש ומטמא עלמו ובאמת הוא כך * אבל הצדיק האמיתי עי"ז יבא לו טהר' ופרישות יותר שהוא מתאמץ ומתבצר בכל יום *

וזהו מי יתן כ"ו לא אחד ר"ל מי שהוא במדרג' אחד תמיד ואינו מתחזק יותר להיות הולך בעבוד' זה אינו טהור מטמא *

ונחזור לביאור הכתוב דבר אל צ"ה פי' שז"ה ד' נמשה ולאחר שידברו עם צ"ה ויתחברו עמהם דגם הצדיקים גדולים לריבים התחברות לשאר הצדיקים הקטנים מהם ועל ידיהם יבא להם מדרגות יותר * וזהו דבר אל צ"ה פי' תחברו עמהם ועי"ז יפעלו לך ויקחו אליך פרה אדומי' תמימי' היינו מה שהצדיק מולא בעלמו חסרונות שהוא כפרה סוררה ומלוכלך בחטאים הנקראים אדומי' ע"ש חס יהי' חטאיכם כשנים * יהי' המדרג' הזאת עמו תמימי' ר"ל שיהי' תוס לבבו באמת שכן הוא שאינו עובד השם כלל אבל באמת אין בו מוס כלל בהצדיק הזה שאין בו דגוד חטא ועון כלל *

ונתתם אותה אל אלעזר הכהן ר"ל המדרג' הזאת תמסרו גם להצדיקים הקטנים מכס * ושחט אותה ר"ל שגם הוא ישחוט וימסור נפשו על הדבר הזה ויהרסר בתשוב' על שהוא מקלר בעבוד' * לפניו פרש"י זר שוחט ואלעזר רוא' * לפניו הוא לשון פניניות דכיון רש"י ז"ל צ"ה דקש' היחכן לדריק גמור יהי' לריך לשחוט ולמסור נפשו כשמואל א"ו חסרון בעלמו כמו זר שהוא זר לגמרי בעבודת הכורא * לזה אמר זר שוחט פי' שמי שהוא זר בעבוד' לריך למסור נפשו ולעשות תשוב' גמור' * ואלעזר רואה ר"ל אבל הצדיק גמור אשר באמת אין בו מוס רק מחמת גדל דקדוה הוא מולא בעלמו חסרונות תמיד זה א"י רק לרעות ש"סכתל תמיד כך וילך ממדרג' למדרג' בהרפור תשוב' לצד ויתכפר לו וק"ל :-

או יאמר זאת חקת התורה * בלירוף הפסוקים * זאת התורה אדם כי ימות כאהל * חלאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל * דהנה השי"ת צ"ה הוא למעלי' מן הזמן והעולמות אשר ברא הכאוללים מאתו י"ה הם נקראים מועדים לשון זמן לכל דבר נכרא יש לו זמן * חסו להקריב לי כמועודו * ר"ל דרצונו ותשוקת הכורא צ"ה שיתייחד בעולמות ע"י התעוררת דלתתא כשישראל עושין

מתני' תתור להלדיק להיות מושל בחלקים הקדש' גחור
 והלדיק מצטל : ואף גם זאת ביד הלדיק להשפיע לכל
 העולם ושלש אלה יעשה להם לישראל צפעלותיו ומעשיו
 הקדושים הלא המ' חיי' ומזויי וכני' ואיזה היא עבוד'
 שהלדיק יכול על ידה לבטל גזירות ולהשפיע לעולם הו'
 ואמר זו מסירת נפשו הקדוש' והטמור' צטביל כל ישראל
 ונתאחד באחדות השלימות האמתית : ועיי' הלדיק
 נדמ' להבורא צ"ה שהוא יחיד צעליוויים וצתחתוויים
 וכמו כן הלדיק צמסירת נפשו ובאחדותו עם כל ישראל
 נקרא כן ועיי' מצטל גזירות ומשפיע להם ככ"ל
 ומלינו כתוב בתור' ויקרא לו אל אלקי ישראל ואיתא
 שהקב"ה קרא ליעקב אל ואל הוא לשון כח כמו
 שנאמר זאת אילי ארץ לקח * ר"ל שהקדוש ברוך הוא
 נתן ביד הלדיק כח של עוז ומעזמות לבטל גזירות
 והנה הדבר הו' לריך זיכוך וטמרי' גדולי' ולכל ימנע
 ללדיק חי' מאלה הכ"ל והיינו מחשבת מזויי כי פן
 ואולי עיי' הו' קלת מניע ללדיק מעבודתו לזה תקנו
 לו חנשי כנה"ג התפלה והם שלש ראשונות ושלש
 אחרונות ואמלעות * ואמרין בגמ' המתפלל לריך
 שיכרע עד שיראה חיסור כנגד לבו ר"ל שריך לכרוע
 ולהשפיל ולהכניע עצמו עד שיראה חיסור היינו מעוית
 הפרנסה כנגד לבו פי' כלו הוא מזומנת ומוכנת
כנגד לבו שלבו בטוח בהש"י שיש לו כל לרכו ועיי'
אין לו שום מניעה ויכול להיות מסירת נפשו בזכות
וצלילות ויגיע לאחדות האמתית כדבר הידוע למזיני
שכל ומדע ששלש ראשונות בלתי אפשרי להיות כ"ה
עיי' מס"נ ואחדות ואחר זה הם הצרכות האמלעות
ונכלל בתוכם השלש אלה הם בני חיי' ומזויי :
ואמנם האמת שהצרכות האמלעות הם סודות נפלאות
אין חקר כידוע לייח שהם כנגד י"ב גבולי' אלכסון
אך הג' הכ"ל ג"כ נכללים בתוכם * וחו ג"כ שלש
ארוכות שעש' בללאל והאמנעי של עץ שהוא דבר גשמי
והוא כנגד מזויי * ואמר הכתוב ועשית לו זר' זהב
כצב ר"ל שהלדיק אוכל בקדוש' ובטמרי' ובמחשבות
קדושות ואם הי' באפשרי בלא חכיל' לא הי' אוכל
כמבואר בספרים והלדיקים אוכלים בסתר וביחידות
מחמת הבוש' שבושים לאכול כי נפשם חשקה תמיד
בדיקות הש"י ולהיותם כמלאכי אלקים שאין בהם
חכיל' אך מחמת שהיא דבר בלתי אפשרי הם עושים זר'
זהב כצב לאכילתם בקדוש' גדולה : וחו ג"כ נרמז גבי
שולחן הקודש שהוא ג"כ נגד מזויי נאמר בו ג"כ ועשית
זר' זהב ושורש הדבר נמלא שהלדיק מחמת מס"נ והגיעו
באחדות האמתית מביא רחמים גדולים לעולם לבטל
כל הגזירות ולהשפיע להם כל טוב וכל מיני ברכי' *
ולזה רמז הכתוב מי יתן טמור מעמאל לא אחד ר"ל
הכתוב מתמה מי הוא זה שיכול ליתן טמור מעמאל דהיינו
רחמים

תמיד * וחו ע"כ יאמר בספר ר"ל שהאדם לריך לקדש
 עצמו כ"כ עד שיהי' הקדוש' נשרשת. אללו בטבע
 כאלו הספר התור' שנומד נאמרת ממילא בקדוש'
 מתוך גרונו :

וידון יאמר בספר והיינו עיי' שאדם לוחס תמיד
 מלחמות הינר עד שתשרש הקדוש' בו *
 וחו מלחמת הי' את וכו' צקופה : ר"ל שהמלחמי'
 מתנהגת עיי' צ' אלו שהם את וכו' הוא לשון אהבה *
 ומדריג' ה' שיחשוב מה היא צקופו * וחו צקופה
 היינו ירא' וחו זאת חקת דהיינו המלוה שאין לה
 טעם האדם העוש' אותה הוא מנד אהבה שאוהב
 את הבורא ומקיים מצותיו וחוקיו * וחו זאת חקת
 התור' שיהא לימוד התור' בלש' כחוקה : ומדריגה
 ה' חלת התור' אדם כי ימיו היינו יראה שזכיר
 יום המיתה ובזכות זה מכה במהר' שיקום בנו
 מקרא שכתוב בלע המות לנלח אכ"ר *

או יאמר דהנה התורה הוא מרפא לכל :
 ולכאורה חסור להתרפאות בדברי
 תור' * אלא שהענין הוא כך שהרשימה הנשאת
 באדם ובקדוש' נשרשם בו עיי' לימוד התור' עיי'
 יכול האדם הזה לרפאות חולים * וחו זאת חקת
 מלשון חקיקה הוא רשימה הנשאת באדם מהתור' :
 אבל באיזה אופן יהי' לימוד התור' שרשם בו קדוש' *
 חלת התור' אדם כי כו' פי' שימסור נפשו עליו
 בגדל אהבה ויראה כן יזכו ד' הטוב ללמוד
 תורתו אמן *

או יאמר זאת חקת התורה כו' דהני' הלדיק
 הוא גזר אומר ויקם והרי הוא
 כאלו מלוה להש"ת כביכול והש"ת מקיים את דבריו *
 וחו ויאמר ד' אל משה וזהו לאמר לישראל זאת
 חקת התור' ר"ל באופן זה לריך להיות לימוד התורה
 כ"כ בקדוש' וטמרי' לשמי' עד שיוכל לזוות להש"י
 כביכול * וחו אשר לזה ד' לאמר ככדי שיוכל לומר
 לזה להשם שיהי' כך והש"י צ"ה יקיים את דבריו
 לטוב *

או יאמר זאת כו' דהלדיק כשרוטה לפעול
 איזה דבר לריך להלביש אותו הדבר
 באיזה תור' והתור' היא העול' ומעלה אותו הדבר
 לפני הש"י צ"ה ואין לך דבר בעולם שלא יהא לו לבוש
 בהתור' * וחו זאת חקת התור' ר"ל שהתור' נאמר'
 כדבר חוק ועיי' יוכל אדם לפרש בה ולהלביש בה
 כל דבר שעיי' התור' יפעול כרצונו * וחו לאמר
 שיוכל לומר עיי' כל מה שירצה וק"ל *

ויקחו אליך * הני' רש"י ז"ל פי' מלת אליך * ואמנם
 סוד לחלוה מלין * ואפשר לפרש כי הנה עבודת

נועם חוקת אלימלך

ע"ש חס יחי' חטאיכס כשנים כוי תגרוס שתהא תמיני' שתהפכי לרחמים גדולים שיהא הכל בתמימות ושלמות: וגם רמו לזה שע"י יחודך השלם תגרוס להעלות השכינה הנקראת פרה אדומי' כידוע רק שיהא ברוסן זה אשר אין בו מוס דהיינו שלא יהא במס"י ויחודך שום מוס כ"א הכל בשלימות ויחודך וללילות גדול וק"ל *

מסורת ע"י = Handover Life

או יאמר ויקחו אליך כוי דליאת בגמי' על פסוק אמרתי אחכמה והיא רחוקי ממני

ודרשו חז"ל שהפסוק הזה אמר שלמה המלך ע"ה על מעשה הפרה שמטרה' הטמאים ומטמאת הטורים * ולכאור' הי' לו לומר אמרתי חכמתי כוי לשון עבר * אך ירא' דהנה האדם המתחיל להתחזק בעבודתו ית' אז הבורא ב"ה מתרחק ממנו לטובת האדם כדי שיתחזק עוד יותר ויותר בכל פעם כמ"ש מרחוק הי' נראה לי * וזהו סי' קיום השלישי וישא כוי וירא את המקום מרחוק דשלישי הוא רמו על הקדוש הגדול כמ"ש ביום השלישי ונחי' לפניו וכאשר בא אברהם בקדושה הגדולה ראה את המקום מרחוק * וזהו אמרתי אחכמה כוי ר"ל שאמרתי שאתחיל לבא אל החכמי' עליוזי' והיא רחוקי' כוי כ"ל ופרה הוא רמו על התשובי' שמחויב האדם לתקן את חטאיו * דפרה היא רמו על השכיני' כידוע והי' של תיבת פרה היא רמו על הסי' אחרוני' שבשם שמעלה אותה האדם בעשותו תשובה דתשובי' היא תשובה הי' וכמו שדרשו רז"ל למה כרעו' דה"א תלוי' כוי ע"ש * וכבר פרשתי זה פעמים הרבה * וזה שדרשו חז"ל על מעשה פרה שמטרתה הטמאים דהיינו בעשות האדם תשובי' כהלכתו ומתקן את מעשיו אזי הוא טהור מחטאי' ואח"כ כשיעל' אדם בקדוש' יתיר' אז הקב"ה מתרחק ממנו כ"ל כדי שיתאמן יותר בקדושתו ואז נרא' לו לאדם שהוא חלילי' טמא בעונות וחטאים ועי"ז הוא מתחזק מאוד בקדוש' רבה בכל פעם וזהו שמטמא את הטורים * וזהו שאמרו בגמי' מטמאין היו הכהן השורף את הפרה רמו לדברינו שהכהן השורף הי' טעון פריש' ז' ימים ומחמת פרישה זאת היה צא אל הקדוש' רבה והי' נרי' בעיניו שהוא רחוק מאד מהבורא ית' כ"ל : וזהו מטמאין כוי סי' כאלו מטמאין אותו כדי להולי' מלבן של לודקין כוי במעורבי השמש הי' נעשית סי' שהרשעים היו אומרי' שרשות לעשו' הכל בערובי' דהיינו לערב הכהירות והקדוש' המרומז בשם שמש לערבו חלילה עם הטומא' והיינו באמרם שהחטאים אינם מוקין למנות שעושה ולא כן הוא דבאמת עבירה מכבה מלוא וכל הגדול מחבירו בקדוש' יותר לריך שימור מכל נדוד חטא ועון קל כמ"ש וסביבו נשערה מאד והקדוש' והפרישה של הכהן הוא מולי' מכללם פי' שאין

רחמי' גדולים מהדיני' והקליפו' להפכם לרחמים לא אחד זהו בלתי אפשרי כ"א ע"י אחדו' של הלדיק המוס"י באחדות שלימו' * וזהו ג"כ אמר חיוב והי' באחד ומי ישיבנו ונפשו איות' ויעש פי' חיוב הי' מתמי' מאחר שהקב"ה אחד ואין יחיד כיחודו ומי ישיבנו לבטל גזירותיו * ואמר ונפשו איותה ר"ל נפש של הלדיק המתאווה ומשתוקקת ומוסר נפשו ומגיע לאחדות אמיתי' והוא ג"כ נקרא אחד כ"ל ויעש הוא העושה העשיי' הזאת לעורר רחמים גדולים ולבטל כל הגזירות * וזהו ג"כ נרמו בגמי' שמעון העמסוני הי' דורש כוי כיון שהגיע לאת די אלקיך תירא פי' עד שצא ר"ע כוי לרבות ת"ח והנה כמו זר נחשב ששמעון העמסוני לא הי' יכול לדרוש הדרש הזה של ר"ע ועי"פ דבריו יבואר שדוקא ר"ע הי' דורש דליאת בגמי' בשעה שהוליא את ר"ע להריגי' זמן ק"ש הי' וקיבל עליו עמ"ש שלימי' אמרו לו תלמידיו רבינו ע"כ אמר להם כל ימי הייתי מטעור על פסוק זה בכל לבדך ובכל נפשך אמרתי מתי יבא לידי ואקיימני כוי וליאת כספרים שחיו ש"אונה ללדיק מקרה זה אך שדמי' להם דמות אותו לדיק והיידון הי' מהם * רק שר"ע בהגיע זמן ק"ש קיבל עליו עמ"ש ומסר נפשו ביחודא שלימי' והי' מתחזק יותר ויותר במס"י * אמרו לו תלמידיו רבינו ע"כ ופרש"י בחידושי אגדות עדיין אינו מניח כוונתך אמר להם כוי ואקיימני' פי' שהי' מנפש תמיד שע"י מס"י יפעול' כ"כ שיהא הדבר קיום לדורות הבאים שגם הם יהיו יכולים לפעול' במס"י וזהו לשון ואקיימני' שאקיים הדבר ההוא לדורות * וזהו לרבות ת"ח ר"ל שת"ח אף שהם רבים בהתאחדם באחדות שלימות והלדיק השלם העולה על גביהם הכולל כולם במס"י ביחודא שלימי' ידמה להי' לבטל גזירות להשפיע לכן נקרא את הי' * וזהו הנה מי מריבי' אשר רבו ביי' את די דמהן ועניי כבוד ומהר היו בזכות השלש' לדיקים משה ואהרן ומרים והשלש האלה הם כנגד חיי ומזוני וכני דהיינו מן הוא מזוני ועניי כבוד הוא חיים שהי' מגנין עליהם מאבני בליסטרי' והבאר הוא בני ע"פ דליאת ג' נזמנו להם זיווגם ע"י הבאר והלדיק יכול להמשך ולהשפיע כל זאת במס"י כ"ל ולא היו מאמינים ע"ז שהלדיק יכול לפעול' זאת לכן נקרא שרבו את הי' אלו תלמידי חכמים *

Judean
any but
worse
כ"ל
Acceptance
Grand
Acceptance
History

דהיינו הלדיק מגיד הוא לשון המשכה שהוא ממשיך דברים דקים ורוחניים במעשיו הקדושים שצורה עולמות בקדושתו :

02/18 Feb 66 *
Soyim Ave!

זרהו ע"כ יאמר בספר מלחמות ד' ר"ל ע"י הלדיק המאיר במאור הגדול ע"י מלחמת ד' שבו תמיד ללחום במלחמתה של תורה ומלות * על הלדיק הזה יאמר את והב צופו' דלעתיד לבא כשיבא משיח לדקנו במהר' נאמר בו ונברו אליו גוים והיינו שיהא לאומות גדול אהבה אליו ויתנו לו מתנות רבות כמ"ש יוצילו שי למורא וכהנה דברים : והלדיק בלדקתו גורם שגם בגלות המר הזה יהי לנו חן בעיני האומות ושההא אהבתם עלינו וזהו את והב צופה ר"ל האהבה הזאת והנתינות שיתנו לנו האומות בסופו כשיבא משיח לדקנו יאמר לנו כעת שגם עתה בגלות יהי כן כנ"ל * ואת הנחלים ארנון ר"ל שזה פועל הלדיק הכל ע"י תפלותיו הזכים והטהורים וע"י התורה הקדושה שנחלים הוא רמז על התפלי' ע"ד דליתא בגמי' המתפלל על חבירו לריך שיחלה עמו עליו * וארנון הוא רמז על התור' שהי' מונחת בארנון וזהו ואת הנחלים ארנון שכל זה הלדיק גורם ע"י נחלים שהוא לשון חולה והיינו תפילה וע"י ארנון הוא לשון ארנון דהיינו התור' * ואשד הנחלים אשר נטע כו' דליתא בגמי' כנחלים נטיו כאהלים נטע ה' למה נסמכה אהלים לנחלים מה נחלים מעלים את האדם מטומאה לעהרה אף אהלים שהם התור' מעלים את האדם מקף חובה לכך זכות : ודליתא בגמי' תפילות אבות תיקנום ר' יהושע אומר תפילות כנגד תמידין תיקנום וי"ל דמר א"ת ומא"ת ולא פליגי דהיינו בחמת האבות תקנו התפילות אלא דבזמן שבהמ"ק קיים היו הקרבנות מכפרים תמיד של שחר על עבירות שבלי' ותמיד של בין הערביים על העבירות של יום ונמלא היו תמיד בלא חטא ועתה בעו"ה שחרב בהמק"ד התפילות מכפרין במקום התמידין וזה תקנו התפילות וזה יכול להיות שרמזו חז"ל מה נחלים ע"פ דברינו ה"ל שהנחלים היינו תפילות מה נחלים כו' מטומאה לטהרה דהיינו שמכפרים כך אהלים נטע היינו התורה מכפרת * חסו פי' ואשד הנחלים כפרש"י שפך הנחלים דהיינו השורש הנמשך מהנחלים הם התפילות אשר נטע היינו התורה כנ"ל כאהלים נטע * דעין מתחלפת בה"א * וע"ז נמשך שאנחנו קיימין בגלות המר * וזהו לשבת ער הוא לשון עורר שאנחנו יכולים לישב בין האומות העוררי' עלינו * ונשען לגבול מואב : ר"ל השורש הנשען שהתפילות גורמים לנו כל ה"ל הוא מאבות שהם תקנו לנו שלא יהיו האומות יכולים לשלוט בנו לפיכך הנבול כמ"ש והי' זרעך כחול הם והיינו כמו שהים יש לו גבול ואינו יכול להטבידו כך האומות לא יהיו יכולים

מדו כמדתם של לדיקים * וזהו ויקחו אליך פרה אדומה רמז על התשובה למטה את הטמאים : ואח"כ מפרש מדרגם הקדושה והיינו ואסף איש עהור את אפר הפרה * דל"ף הוא רמז על התורה הפותחת באוכי ד' כו' והלדיק הנמור מתחילה שומר ומקיים את התור' בתחילתו מיד וכמו כן לריך הפעל תשובה להתאמן ולהתחזק בהתור' הקדושה שיעשה מפרה אפר * ר"ל דל"ף הוא רמז על התור' כנ"ל ולריך האדם להיות מוכנע עם התור' שלומד ומקיים שלא יתגאה בה חלילה ולזה רמז אפר כמו שאמר האע"ה ואוכי עפר ואפר לפי שאברה' הי' מוכנע בעיניו כעפר שהוא באמת דבר עב מאד * אך אז הי' לריך לתפילה להתפלל הי' מתנשא קצת לאמר שמקיים מלותיו ותורתו י"ת הנרמז באלף של אפר כנ"ל ובכל זאת בהכנעה גדול' כנ"ל * וזהו ואסף כו' כמו ואסף את חרפתי * את אפר הפר' ר"ל כנ"ל שמתחילה לריך לתקן הה"א אחרונה ולבא אל מדרגת אלף שהיא התור' הקדושה ובכל זאת יהי' מוכנע כמו אפר * והיית אל מחק למח"י * סי' שכל מעשיו הטובים וקדושתו יניח ממחשבתו דהיינו שידמה לו שעדיין הוא מחוק למחנות קדושים * אל מקום טהור * פי' כל כוונתו יהי' לשמים שיהי' תמיד חלל הקדושה * חסו ויהי' דוד בכל דרכיו משכיל פי' בכל מעשיו הי' משכיל תמיד עליהם ומסתכל בהם שאינם עשויים על מכווס : וד' עמו ואעפ"כ הי' תמיד חלל הקדושה של שמו י"ת * וזהו מקצה הארץ אליך אקרא סי' אחר שאני בקצה ארץ למטה דהיינו שאני מאשים פנימי שאני בגשמיות וארציות בקצה האחרון אליך אקרא ע"ד ד' מרחוק נראה לי והבן *

או יאמר עדין ויקחו אליך פרה אדומה ר"ל שעי' התור' ימשיכו למטי' פרי אדומה כידוע תגימי פי' שיהי' ישראל תמימים שלא יהי' להם חסרון בשום אבר מאבריהם * אשר אין בה מום פי' שלא יהי' להם חסרון בשום דבר הנריכה להם * אשר לא עלי עלי' עול * ר"ל שלא יהא כח לפלות עליהם עול מלכות ועול דרך ארץ וכל זה יפעול ע"י התור' דכל המקבל עליו עול תור' מעבירין עמו כו' ועול דרך ארץ * וגורם חירות ממלאך הפות ומשעבוד מלכותו * וזהו פי' על כן יאמר בספר מלחמות ד' כו' דדוד המלך ע"ה אמר השמי' מספרים כבוד אל מספרים מלשון ספיר והיינו ע"י שאנחנו רוחים בו את גבורת ד' ע"ז אלו מהללים ומשבחים כבוד תפארת גדולתו * ומעשה ידיו מגיד הרקיע דרקיע הוא לשון דקות ורוחניות כמ"ש וירקעו פחי הזהב והלדיקים נקראין מעשי ידיו של הקד"ה * חסו מעשה ידיו

* פרשת בלק *

יִירָא בלק בן לפור כו' ומתחילי נקדים לפרש פסוק פתחו שערים ויבא גוי לדיק שומר אמונים דאיתא בגמי' פתחו לי פתח כסדקו של מהט' ואני אפתח לכם כפתחו של אולם : חכו פתחו שערים פי' פתחו שערי התשוב' וזכו תגרמו ויבא גוי לדיק פי' שיהא תפלת הלדיק עולי' עד למקום שורשה כי לפעמים היא מעוכבת מלעלות מחמת הרשעים לכן תשובו * שומר אמונים זה קאי על השי' השומר וממתין מתי תבא תפלת הלדיק לפניו ושומר את התפלי' לומר עליו אמן פי' להסכים עמו בדבר שאלותיו להתן לו * חכו ג"כ יורא בלק כו' אשר עשה ישראל לאמורי והבין שבדלתי' מחמת גודל דקתא ישראל נלחו לסיחון ועוג לכך ויגר מואב מפני העם פי' מפשטי העם אשר אינם כ"א במדרגת ירא' היו מואב מתיראין מהם כי האדם לפי מדרגתו שועבד כך ממשיך עליו ואותן שעבדו מירא' המשיכו על עצמם ירא' מלמעלי' והיו אימתם מוטלת על שונאיהם ולכן ויגר מואב מפני העם * ויקולו מפני ב"י פי' אותם המרומוזין בחי' ישראל והם הלדיקים גדולים העובדים מאהב' המשיכו על עצמם אהב' גדול' ולכך קאו מואב בחייהם כי זה בלתי אפשרי לרשע לקבל אהב' בלבו לכן קאו בחייהם ע"י האהב' שלא יוכלו לקבל *

או יאמר עד"ו פתחו שערים דאיתא בש"ע א"ח אין עוגין אמן אחר ברכת עלמו אלא אחר ברכה שהיא סוף הברכ' * וירא' דהטעם הוא לפי שכל ברכ' שאדם מברך הוא מעורר אותו העולם של הברכ' היא אשר שם שורש' ואורה ולכל ברכ' וברכ' הוא עולם בפ"ע עד סוף כל העולמות וברכ' שהיא סיוס הברכות היא נגד סוף העולמות ולכך אחר ברכת עלמו אין שיך לומר אמן כיון שלא גמר עדיין האורו' בכל העולמות אבל חזירו רשאי לענות עליו אמן שהוא כמסכ"י על דבריו וזכו מעלהו יותר למעלי' אבל הוא עלמו אינו רשאי כ"א בסוף הברכות שהוא נגד סוף העולמות * ואמן הוא שבה על כל העולמות יחד כדרך שנתקן שהיו אומרי' במקדש מן העולם ועד העולי' והתקינו אה"כ לענות אמן והוא ח' והוא ג"כ הפירוש ברוך ה' מעולם ועד עולם אמן פי' הברכ' שהיא מעולם עד עולם מותר לענות אמן אחר ברכותיו ככ"ל * ונמצא לפי זה שהלדיק הגדול שהוא עולה תמיד בכל הברכות עד סוף העולמות הוא ה' מותר לענות אמן אחר ברכת עלמו * חכו פתחו שערים היינו שהלדיק מתפלל שיפתחו לו שערי תפלות ויבא גוי לדיק בברכותי' שומר אמוני' פי' שיהי' יכול לענות אמן אחר ברכותיו והבין *

יכולים לעבור הגבול עם זרעך להרע להם ח"ו והוא מחמת התפילות שלנו שמכפרי' עלינו אין בת בידם לעבור הגבול * חכו וכשען לגבול מואב הוא לשון מאב דהיינו מאבדות : ומשם בראה * דהני האבות זדמנה להם זיוגם אלא שבאר יחמק ויעקב ומשה ואשה הוא כינוי להכשמה כידוע * חכו ומשם בראה דהיינו שהלדיק הנ"ל שאנחנו פסוקין בו בהיותו מתנהג כסדר האמור למעלי' זוכה ע"י' לנשמה הנקראת בשם אשה שמדמנה ללדיקים על הבאר חכו ומשם בראה : וכשוזכה לנשמי' אז יכול להשפיע לכל ישראל כל טוב שפע רחמי' רק ירא' הלדיק ההוא שיהי' לישראל אהדות : חכו היא הבאר פלי' כשזוכי' לנשמי' * אשר אמר ה' למשה ר"ל שאז פועל הלדיק שהשי' אומר למשה רמו ללדיק המכוני בשם משה ע"ד שמלינו בגמי' משה שפיר קאמרת אסוף את העם פי' שיהי' להם אהדות ואתנה להם אז אתן להם רחמים גדולים המרומזים בשם מים וק"ל *

באר חפרוה שרים כרוה כו' במשענות * יראה לפרש דהנה מלת חפרוה הוא גדולה וכרי' הוא מלי' חפירה קטנה ודקה ורמו לזה ג"כ דכתיב כי יכרה איש בור ונפל שמה שור או חמור בעל הבור ישלם * נרא' דהתור' מרמזה להלדיק אשר בידו הכח וגבורה להמתיק הדינים והקליפות והיינו כי יכרה איש הוא הלדיק הנקרא איש יעשה כרי' דקה בבור הם הקליפות הנרמזים בתיבת בור רק לא יצטל אותם לגמרי היות כלה גרש יגרש אותם לנוק' דההומא רבא רק ימתק קלת : חכו ולא יכסנו בשהומא רבא ועדיין כה בהם להיותם נאחזים בעם הדומים לשור ולחמור חכו ונפל שמה שור כו' ואמר הכתוב בעל הבור ישלם הוא הקב"ה הוא בעל הגבורות לעשות בהם כרזונו * ישלם ר"ל יתקן אותם ב"א הדומים לשור וחמור להיותם שלמים לכל ידח מהם נדח * חכו ג"כ פי' הפסוק באר חפרוה שרים הם משה ואהרן שהם שקולים נגד כל ישראל עשאו חפירה גדולה בבאר הזאת שהוא חיי ומזוני וכני שבאר הוא רמו להשגש האלה והיו הם יכולים לפעול גם להשפיע לישראל ואף בגשמיותם היו יכולים לפעול * כרוה נדיבי העם דהיינו שעי' משה ואהרן נמשך שגם נדיבי העמים הם הלדיקי' המנדבי' את לבם ונפשי' בשביל כל ישראל שיכולי' גם הם להמשיך ולהשפיע אותם לישראל ע"י כרי' דקה * במחוקק במשענות היינו גם המחוקקים שהם הלדיקים שאינם עושים כ"א חקיקה בעלמא שהי' יותר דקה מכרי' גם הם יכולים להמשיך ולתקן במשענותם משען לחם ומים ונכלל ג"כ בזה חיי כי למאן יהיב מזוני לחיי' *

או יאמר

עד"ו וירא בלק כו' כי בלק הי' מבין
 בישראל שיכולין לפעול בדיבור שלהם
 כל מה שרוצים ע"ד שאמרו הלדיק גזר והקב"ה מקיים *
 חזו וירא לי הכנה שהבין את כל אשר עשה ישראל
 הוא לאמורי כלומר בשביל אמורי הוא בדיבור * וזהו
 שאמרו אין כחן אלא בפיו * ויגר מואב ראוי לשום
 לב שאלל העם כאמר ויגר ואלל ב"י לשון ויקן *
 גם למה רמז כפל הלשון וגר' כי הנה ינאי המלך
 אמר אל תתייראו מן הפרושים כי ידע בהם שהם
 לדיקים גמורי' ואינם יודעים לנקום נקם רק שהי'
 מתירא משאר העם * וגם כאן אותם הלדיקים הנקרא
 ב"י מהם לא הי' מתיראין כי היו בטוחים בעיניהם *
 אבל מפשוטי העם היו מתיראין חזו ויגר מואב
 מפני העם ודקדק לומר אלל ב"י ויקן לומר שלא הי'
 מתיראין מן הלדיקים אשר הם ממדינת ב"י אלא
 קלו במעשיהם הטובים כדרך הרשעים שאינם יכולין
 לסבול מעשיה' ולא כן דרך הלדיקים השמחים בטוב
 אחרים יותר מאד וק"ל *

בי

לא נחש בעקב כו' ותרגום אונקלוס ארי לא
 נחשיא לבי דייטיב לדבית יעקב כו' כעידן
 יאמר ליעקב ולישראל מה עמד אלהא * ויש לדקדק
 איך תליא הא בהא משום דנחשיא אינם רוצים שייטיב
 לישראל לכן יאמר ליעקב כו' דהיינו דמלאכי השרת
 שואלין מה פעל אל והאריך תלי' זה בזה ועוד יש
 לדקדק במקראות הקודמין * ויבא אלקי' אל בלעם
 לילה ויאמר לו אם לקרא לך בוא האנשים קום לך
 אחס ואחיו כתיב ויחר אף ד' כי הולך הוא * וכי
 אפשר שהקב"ה אמר לו בעלמו ואח"כ יחרה אפו
 בהלויכו וחיו לחשוב כוונת * אמנם רש"י ז"ל הרגיש
 בזה אך דברי תורה כפטש כו' ונלע"ד לפרש: דהי'
 המפרש"י מהר"י ליתן טעם על כי מאין להם לישראל
 לנחול ג"כ בעוה"ז אחר שיעקב ועשו חלק בנחלת ב'
 עולמות ובחר יעקב בעוה"ז ומאין בא להם עוה"ז
 וכ"ל טעם לשבח דהי' הלדיק השלום במדרגתו ע"י
 הרכורי תשובה ומעשיו הקדושים הולך ממדרגה למדרג'
 עד הגיע למדרגת עלמא דאתכסי' הנעלם מקום
 שאין רשות ואחיו להמנחשי' שם ומשם הוא ממשיך
 השפעות לישראל * נמלא בנחמת כן הוא שבמקום
 יפיקת המנחשים שם אין לישראל שייכות בגוייהו *
 רק ישראל יונקי' שפעותיהם במקום גבוה ויקר
 מאד אשר אין להם רשות שם * וזהו שאמר שהע"ה
 גם את העולם נתן בלבו * ר"ל עולם הוא מלי'
 נעלם הוא עלמא דאתכסי' נתן בלבו של לדיק שיכול
 לעלות במדרגתו עד מקום הנעלם * וזהו ג"כ עולם
 חסד יבנה דקיינו מהעולם הנעלם כ"ל ממשיך
 הלדיק חסד למידת בינה כי יבני' אותיות בינה ומה

שנכתב הי"ד בתחילת התיב' הוא רמז למידת חכמה
 כי יו"ד הוא חכמה והחכמי' מאין תמלא הוא עלמא
 דאתכסיא והלדיק הולך במעשיו הקדושים עד המלא
 מדרגה הזאת ומשם הוא ממשיך השפעות לישראל *
 וזה ג"כ רמזו בגמי' שלהם דברים באים בהיסח הדעת
 ואלו הן נחש ומליא' ומשיח ויינו שהנחשי' מסיחין
 דעת הזאת שלא יהא לישראל חלק בעוה"ז: ולעומת
 זה גם הם מסיחין דעתם עד הגיעם לעולם המליאה
 הוא עולם הנעלם שהוא כמליאה ומשם המשיכת
 השפעות: וזהו ג"כ על זאת יתפלל כל חסיד דהיינו
 שהלדיק יתפלל על כללות ישראל שיהא להם חסד
 ורחמי' כי חסיד הוא לשון חסד והי"ד הוא רמז ג"כ
 למדת חכמי' שביד הלדיק להמשיך משם חסדים והשפעות
 ואמר לעת מלא כשיגיע הלדיק לעת הזאת וימלא
 אות' כי המדות נקרא עתי' כי הא"ס ב"ה אין שייך
 בו עת רק המדוי' היו כמוסי' בכה הא"ס ב"ה והגיע
 העת שיוליאם מכה אל הפועל ולכן נקרא' עתי':
 וכשימלא הלדיק המדוי' הזאת כי זה א"א להיות עומד
 במדרגה הזאת בתמידות רק הוא כמליאה והיינו
 לעת מלא: רק לשקף מים רבי' אליו כו' ר"ל רק
 הוא מיעט שממעט ולטף מים רבים הם הקליפות
 והנחשים מהשפעה הזאת שאליו לא יגיעו שאין להם
 שייכות להשפעה זאת כ"ל והיואל לנו מזה שהלדיק
 הולך במעשיו הקדושים ממדרג' למדרג' עד המלא
 ימלא המדרג' הזאת שאין להנחשים שייכות בגווה *
 וזהו פי' הכתוב ויאמר אם לקרא לך בוא האנשים
 וכפרש"י שתקבל שכר והוא העוה"ז קום לך אחס כי
 זה חלקך המגיע לך: אך ויחר אף ד' כי הולך הוא
 ר"ל כי תפס אומנתן של ישראל להיות הולך ממדרג'
 למדרג' כישראל ויחר אף ד' כו' ולכן בסופו הרגו
 אותו בחרב: וזהו כוונת התיב' ארי לא נחשיא לבין
 דייטיב לדבית יעקב כו' דהיינו שהם באים בטעני'
 שהעוה"ז הוא חלקם המגיע להם ומעתה מאין להם
 לישראל חלק ונחלה בעוה"ז ולכן אמר כעת יאמר
 ליעקב כו' פי' לזה לריך הלדיק להעלות למעלה עד
 עלמא דאתכסי' לפני' ממחילת מה"ש ושם הוא רחמי'
 גמורי' וחסדי' גדולי' *

מה טובו

אוהליך כו': איתא בגמי' שכל הברכות
 שנאמרו ע"י בלעם נחבטלו חזן מן
 הפסוק הזה מה טובו * והטעם לזה גר' בהקדים
 לפרש פסוק ולא אבה כו' לשמוע כו' ויהפוך כו'
 יש לדקדק דמטיקרא אחר ולא אבה לשמוע משמע
 שלא רצה לשמוע אליו כלל והדר כתיב ויהפוך כו'
 משמע ששמע אלא שהפכה לזכרה: ונר' שהפי' כך
 דאיתא בגמי' מתוך ברכתו של אותו רשע אתה יודע
 מה הי' בלבו לקלסם אלא שהפך הש"י לזכרה:
 וכך

WINE
 SERVICE
 HOMES
 קהל

כד"א תמלה נקדים פי' נפי' אחר ונכח אל הציבור אשר לפנינו והוא כי יש להקשות למה נענש משה רבינו ע"ה צמי מריבה בהכותו הסלע הלא הסכים הקב"ה על ידו דכתיב ויאלו מים רבים וכיון שעשה שלא כהוגן לא הי' להסלע להולי' מים וכי עבד רחמנא ניסא לשקרי' אלא נרי' בודאי חילי' לו לאיש האלקים שלא לעשות רצון הבורא ב"ה אלא שדרך הדיק תמיד לחזור אחר טובות ישראל ואף שנראה לו איזה דבר קצת עבירי' בעשותו הדבר ההוא * אך שיהי' לטובות ישראל ועושה ויקבל עליו אף להיות צניעס עבדס כי כל תשוקתו להטיבס * ובאמת הדיק יכול להמשיך השפע ע"י דיבורו הקדוש בלי שום פעולה גשמיות כלל רק שלפעמים לריך הדיק דווקא לעשות פעולי' גשמיות כי דיבור אינו יכול לפעול כ"ח לב"ח המאמיני' בזה שהדיק יכול לפעול דיבור * אבל אותס שאין מאמיני' בזה לריך הדיק להמשיך לו בדרך הטבע ולזה לריך לפעולה גשמיות בדרך משל אל החולי' שאינו יכול לקבל הרפואות הטובי' לו מחמת שסס חריפי' ביותר ולריך לבקש לו רפואה קלה לפי טבעו שיהי' יכול לסבול אף אם הי' לוקח הרפואה החריפה הי' יותר ברי' מה לעשות לו כיון שאינו יכול לסבול : והנמשל מובן * וכוונת משה רבינו ע"ה ג"כ שסבר אמת אם אדבר אל הסלע יהי' כרצון הבורא ב"ה אבל לא אהי' יכול לפעול כ"ח לאנשים הדיקים כאשר בארנו : לכך מוטב אעשה פעולה גשמיות ויהי' טוב לכולס והכל שוין בטובה ולזה הסכים הקב"ה על ידו בראותו כוונתו הטובה מאד ולזה כתיב ויאלו מים רבים פי' רבים שהיו בשביל רבים די לכולס כניל' : והוא יזל מים מדליו פי' הדיק יכול להמשיך השפע ע"י דיבור כי הדיבור נקרא דל כי מי שרונה לפעול דיבור לריך להיות מוכנע בל ואציון כמו שמתנו בדוד המלך ע"ה שעשה עלמו לעני' בעת התפלה כמי'ש תפלה לעני' * וחרטו צמים רבים פי' הפעולות הגשמיות שעושי' והם כמו זריעה נחשבים הם בשביל מים רבים פי' בשביל ריבוי השפע שיהי' ג"כ לאותן שאינם יכולים לקבל ע"פ הדיבור והבן *

יזל מים מדליו וחרטו צמים רבים * ידוע כי הדיק הוא הנמשך השפעות להעולמות ולזה נקי' דליו שע"י בא השפע * וק"ל יזוק חיבור והוא כשר לסבול בו כמו במקוה עלמה מאחר שנחל מן הדלי' אל הבור הוא חיבור לטהרה * והדיק ג"כ הוא כך שהשפע בא אליו ונחלת ממנו אל מקורה למעלה ע"י דקומו' והוא ג"כ יזוק והוא חיבור יכול להמשיך השפעות תמיד בלי הפסק בלי שום פעולה כלל רק בכח דקומו' כניל' אך לפעמים לריך לעשות איזה פעולה כדי שלא יהי' למקטרג פי' לקטרג לריך לעשות איזה עובדא מלוה או תורה או תפלה ועל ידס ממשך השפע ואז נסתס פי' המקטרגי' מעליו ואין להם שליטה כי בא בכח העובדא ההיא * והפעולה נקי' זריעי' שהיא דבר הנראה כמו זריעי' שזרעין כדי לפעול שיגדל התבוא' אח"כ כן הפעולי' היא כדי להמשיך השפע * וזה פי' הפסוק יזל מים מדליו * פי' הדיק ברוב דקומו' בלי פעולה יכול להמשיך ג"כ השפע הנק' מים שסס החסדים * אך וחרטו צמים רבים ר"ל שהפעולי' היא בשביל מים רבים הם הקליפו' הנקי' מים רבים שלא יקטרגו והבן *

יירא פינחס כו' : ויקח רמח בידו הדקדוק מפורש מה ראה ורשי' הרגיש בזה ע"ש * ונרי' דאיתא בילקוט ראובני וירא פינחס ראה מים חתומים בדם פורחת להב' אותיות וי"ו ותירא שחי' שלא יבא מוות לבן ויקח רמח' פינחס ג"י ר"ה ונטל המ"ס וחיבר לשמו ונטע' רמח' * ונקדים לפרש עוד פ"א : ואתם הדבקס כו' דהכי' אמרינו וכי אפשר לדבק בקב"ה אלא הדבק במדותיו מה הוא רחום כו' והכי' העולמות

וכך פי' הפסוק ולא אבה : ר"ל שהקב"ה לא רצה לשמוע קללתו ולברכס בצרכה שהיא היפך הקללי' שחשבז בלעס * אלא ברכס בצרכה שאינו היפך הקללה : וכוונת הש"י ב"ה הי' בזה כדי שלא יסבור בלעס שהקב"ה אינו חפץ לברך את ישראל אך לבטל מהם הקללה שלא תחול ולכך ברכס בהיפך הקללי' * ולכן ברכס ב"ה אחרת למען ידע שכוונתו אינה כ"ח לברך את ישראל ממש תמיד * והוא ולא אבה כו' ויהפוך שהפך מחשבתו שרצה לקללס והש"י ב"ה ברוב רחמיו לא די שביטל קללתו אף ברכס ברכה אחרת * והוא פי' הפסוק וירא בלעס כי טוב בעיני הי' לברך כו' * פי' ג"כ כדלעיל דהיינו שבלעס הבי' שהקב"ה אין כוונתו רק לברך את ישראל ולא לבטל קללתו לבד שאלי"כ הי' לברכס בצרכה שהיא היפך הקללה ולכך עלה בלבו של בלעס ג"כ לברך א"י וחישב מחשבה טובה עליהם ונתן הש"י בפיו ברכת מה טובו * ולכך נתקיימה כי לא הי' זה שום מחשבת קללה משא"כ בשאר הברכות * והוא פי' הגמ' מזרכתו שלא אותו רשע כו' והיינו ברכת מה טובו והיא נקראת ברכתו כי לא חישב בה קללה משא"כ שאר הברכות שהי' בהם תערובות קללה וזה הי' עיקר מחשבתו של אותו רשע בהס' * ולכך נתקיימה זו דווקא : ופי' אך הי' בלבו קאי על שאר הברכות והבן כי מחוק לחיך *

יזל מים מדליו וחרטו צמים רבים * ידוע כי הדיק הוא הנמשך השפעות להעולמות ולזה נקי' דליו שע"י בא השפע * וק"ל יזוק חיבור והוא כשר לסבול בו כמו במקוה עלמה מאחר שנחל מן הדלי' אל הבור הוא חיבור לטהרה * והדיק ג"כ הוא כך שהשפע בא אליו ונחלת ממנו אל מקורה למעלה ע"י דקומו' והוא ג"כ יזוק והוא חיבור יכול להמשיך השפעות תמיד בלי הפסק בלי שום פעולה כלל רק בכח דקומו' כניל' אך לפעמים לריך לעשות איזה פעולה כדי שלא יהי' למקטרג פי' לקטרג לריך לעשות איזה עובדא מלוה או תורה או תפלה ועל ידס ממשך השפע ואז נסתס פי' המקטרגי' מעליו ואין להם שליטה כי בא בכח העובדא ההיא * והפעולה נקי' זריעי' שהיא דבר הנראה כמו זריעי' שזרעין כדי לפעול שיגדל התבוא' אח"כ כן הפעולי' היא כדי להמשיך השפע * וזה פי' הפסוק יזל מים מדליו * פי' הדיק ברוב דקומו' בלי פעולה יכול להמשיך ג"כ השפע הנק' מים שסס החסדים * אך וחרטו צמים רבים ר"ל שהפעולי' היא בשביל מים רבים הם הקליפו' הנקי' מים רבים שלא יקטרגו והבן *

335
 R' Altshky
 R' Shemler
 תורה אור
 תנא קמיה
 R' Elbaz
 קו"ט ת"א
 R' Stadler
 תפילין
 נוסח
 נוסח
 R' M' Dolinsky
 R' Avigdor Miller
 Yossi Reseburgo

Monday 9th July

IF SOMETHING IS BEYOND YOUR REACH THEN DIVINE WISDOM KNOWS BEST - ACCEPTANCE - DON'T FIGHT IT
DON'T ARGUE..... LOYALTY & RESPECT TO G-D

HOWEVER - WHEN YOU SEE - "HUMAN'S" BEHAVIOUR
LOATHING - HATEFULLY - DESTRUCTIVE - ABHURRING - IDIOTIC
GREEDY - THEN - CAN DEFINE - "WRONG" אין זה
THE INNER ESSENCE IS CORRUPTED AND WRONG - RESET
THEY NEED "RESET".....

ISRAELI + HUMANS DESIGNED TO MAKE MISTAKES
AND ALSO DESIGNED TO MAKE CORRECTIONS ת"ת

HOW MANY "ROBBERS" MADE MISTAKES TO GIVE MONEY
AND THEN MONEY KILLED THEM ת"ת
MONEY NEVER DESTROYS LIVES
Benzon Dumer DIED because of drugs + money
Sarmar Miami DIED because of money - Holiday accident ת"ת

ת"ת מונע מן אנשים אחרים לת"ת תורה
MONEY BLINDS PEOPLE TO BELIEVE IN LIES.
ELIMINATE MONEY => SEE THE TRUTH.
תורת אמת

נועם

וכך פי' הפסוק ולא חבה : ר"ל שהקב"ה
לשמוע קללתו ולזכרם בזרעה שהיא ה'
שחישב בלעם * אלא זכרם בזרעה ש'
הקללה : וכוונת הש"י ב"ה ה' בזה כדי
בלעם שהקב"ה אינו חפץ לזכר את ישראל
מהם הקללה שלא תחול ולכן זכרם בזה
ולכן זכרם ב"ה זכרתי אחרת למען ידו
אזכה כ"ה לזכר את ישראל ממש תמיד *
אזכה כו' ויהפוך שהפך מהשנתו שרצה לנ
ב"ה ברוב רחמיו לא די שביטל קללתו
זכרה אחרת * וחסו פי' הפסוק וירא בלע
בעיני ה' לזכר כו' * פי' ג"כ כדלעיל דהי
הבי' שהקב"ה אין כוונתו רק לזכר את ה'
לביטל קללתו לזכר שאל"כ ה' לזכרם בזו
היפך הקללה ולכך עלה בלבו של בלעם
א"י וחישב מחשבה עושה עליהם ונתן ו'
זכרת מה טובו * ולכך נתקיימה כי לא ה'
מחשבת קללה משא"כ בשאר הזכרות * וזה
מזכרתו שלא אותו רשע כו' והיינו זכר
והיא נקראת זכרתו כי לא חישב בה קו'
שאר הזכרות שהי' בהם תערוכות קלל
עיקר מחשבתו של אותו רשע בהם * ולכ
זו דווקא : ופי' ארץ ה' בלבו קאי על שא
והבין כי מתוק לחיך *

יזל מים מדליו חרעו במים רבים *
הלדיק הוא הממשך השפעות
ולזה נק' דליו שפי' בא השפע * וק"ל כי
והוא כשר לטובול בו כמו בזמקו עלמה ו'
מן הדלי אל הסור הוי חיבור לטברה * ו'
הוא כך שהשפע בא אליו ונחלת ממנו ו'
למעלה ע"י דבקותו . והוי ג"כ כיוצא ו'
יכול להמשיך השפעות תמיד בלי הפסק
פעולה כלל רק זכה נדקותו כ"ל אך לפ'
לעשות אזה פעולה כדי שלא יהי למת'
לקטרג נרדף לעשות אזה עובדה מזה או
תפלה ועל ידס ממשיך השפע ואז
המקטרגי' מעליו ואין להם שליטה כי
העובדה התיא * והשפולה נק' זריע' ש'
הכראה כמו זריע' שזורעין כדי לפעול שיג'
אחי"כ בן הפעול' היא כדי להמשיך השנ'
פי' הפסוק יזל מים מדליו * פי' הו'
נדקותו בלי פעולה יכול להמשיך ג"כ הו'
מים שהם החסדים * אך חרעו במים
שהפעול' היא בשביל מים רבים הם הק'
מים רבים שלא יקטרגו והבין *

ש"ס
R' Altsky
R' Shember
תורה אור
R' Elbaz
R' Shachter
Narbon
Ezra
R' M' Dolinsky
R' Avigdor Miller
Yossi Resburger

א. לי חיבור וזהו ולפני ה' ישפוך שיחו פי' שפוך את השיחה של העני לפני ד' לקבלי בזהב *
גם כן וירא פינחס דהלומד תור' שמה נק' הלימוד הזה בשם ראי' כי כוונתו לאות המנוה הכתוב' בלימוד הריא למען משא"כ הלימוד ש"ל כוונתו כדי להקרא וירא פינחס הכתוב מעיד עליו שתורתו הגקי בשם ראי' והנה זמרי ה' נשיא רחל וז' גדול בתור' * וכאשר ראה פינחס זעשה ההוא הבין שתורתו ה' שלא לשמה ולמד ונמלא שלא נברא מתורתו רק הגוף ולכך ויקח רמ"ה בידו פי' את הרמ"ה פי' של זמרי לקח בידו לתקנו ולהשפיע להם חיות בתוכם וק"ל *

פרשת פנחס

כ"ו פינחס בן אלעזר בן כ"ו עד ולא כליתי כ"ו ופרש"י לפי שהיו השבטים ו הראייה בן פוטיו זה שפיטס כ"ו והרג מישראל לכך בא הכתוב ויחסו אחר אהרן ות וכי הם לא היו יודעין מזה שמלך אב וס ואעפ"כ דברו ומה הועיל שנכתב בתורה ל אהרן * ונר' לפרש דהנה יש כמה ב"א רגשיים איזה דבר אם בא לידם אם לעשות או לא או לאו לפי שאין מזכירים לנטות עלמין מזה בעשות הדבר ההוא כי הי"ה"ר מסמא האדם לבלתי ראות האמת חלילי אלא לדיק אי' שגשג' הדבר ההוא והלדיק הוא דבר בזהב' ויראה כ"כ עד שכל הרואין דין על הדבר שהוא מנוה גדולי לעשות אעפ"י שמתחילה לא ידעו אם יש מנוה ה' הדבר כאן שאלל השבטים בתחילי לא ז המנו' של הריגת זמרי וכמ"ש שנתעלמה זה וכשבא פינחס ועשה הדבר הזה בכה קדושתו אז הרגישו כולם פה אחד שזה מנוה גדולה ותו אעפ"י שהוא נשיא לכך ה' בעיניהם זול על פינחס שהי' מלך אם בן פוטיו * בר גדול כזה מה שלא עלה בלבו כלל א מנוה ואיך בא זה לפינחס לידע מן או לכך מתרן הכתוב לומר לא יהי' הדבר עיניכם ה"ה בין אהרן ועמדה לו זכות י"הם שדברו חלילי לא מחמת גנאי דכרו אלא על עמם איך לא הרגישו בדבר לעשות הקדושה והטהורה * הו"א לנו מזה שאחר עפשה

MISTAKES / נוס' - DIVINE GOD KNOWS BEST.

Believing something to be RIGHT - realizing WRONG - דמיון

Underlying MISTAKE - Recognizing MISTAKE - ACCEPTANCE

"SOURCE of MISTAKES" =>

"Thinking you know better than God"....

ק"ל = believed he could do "better" than God!

all mistakes come from believing than God get it wrong

"YOU AGREE with GOD" - do not desire God to agree with you

How STUPID is it to want God to agree to your desires

אנויות POOR - HOMELESS - GOOD SOULS - THIN

GENTLE - KIND - SOFT - GOODNESS - HUMILITY - FRAGILE

SACRIFICIAL REBBE - SOFT + KIND - ELEVATED ONE

When you STARVE the אנויות -> leads to אנויות

אנויות VERY IMPORTANT for אנויות

ALL PEOPLE WANT אנויות and IN LOVE with אנויות

Which DETACHES + DIVORCES from אנויות + אנויות

אנויות = אנויות אנויות אנויות * אנויות

ועטוף הוא לי חיבור וזהו ולפני ה' ישפוך שיחו פי'
שהלדיק ישפוך את השיחה של העני לפני ד' לקבל'
באהבה *

וירא פי' גם כאן וירא פינחס דהלומד תור'
לשמה נקי' הלימוד הזה בשם ראי' כי כוונתו
בלימודו לראות המורה הכתוב בלימוד הטיח למען
עשותה * משא"כ הלומד ש"ל כוונתו כדי להקרא
רבי * והוא וירא פינחס הכתוב מעיד עליו שגורמו
הי' לשמה הנקי' בשם ראי' והנה זמרי הי' נשיא
שבע משרתיו והי' גדול בתור' * וכאשר ראה פינחס
שעשה המעשה ההוא הבין שגורמו הי' שלא לשמה
כל מה שלמד ונמלא שלא נכרא מתורתו רק הגוף
של התור' ולכן ויקח רמ"ה בידו פי' את הרמ"ה
אברי הגופי' של זמרי לקח בידו לתקו' ולהשפיע
להם חיות בתוכם וק"ל *

פרשת פנחס

ויברר כו' פינחס בן אלעזר בן כו' עד ולא
כליתי כו' ופרש"י לפי שהיו השבטים
מבזין אותו הרחיקים בן פוטי זה שפיטס כו' והרג
נשיא שבע משרתיו לכך בא הכתוב ויחסו אחר אהרן
ויש להקשות וכי הם לא היו יודעין מזה שמלך אב
הוא מיוחס ואעפ"כ דברו ומה הועיל שנכתב בתורה
היחס של אהרן * ונר' לפרש דהנה יש כמה ב"א
שאינם מרגישים חיזה דבר אם בא לידם אם לעשות
הדבר ההוא או לאו לפי שאין מבינים לנעות עלמן
אם יש מלוא בעשות הדבר ההוא כי היתה"ר מסמא
את עיני האדם לבלתי ראות האמת חלילי' אלא
כשרואין לדיק אי' שעושי' הדבר ההוא והלדיק הוא
עושה הדבר באהבי' ויראה כ"כ עד שכל הרואין
אותו מעידין על הדבר שהוא מלוא גדולי' לעשות
כמעשהו אעפ"י שמתחילה לא ידעו אם יש מלוא
בה * כן הי' הדבר כאן שאלו השבטים בתחילי' לא
בינו את המלוי' של הריגת זמרי וכמ"ש שנתעלמה
ממנו הלכה וכשבא פינחס ועשה הדבר הזה נכח קדושתו
הגדולה אז הרגישו כולם פה אחד שזה מלוא גדולה
להרוג אותו אעפ"י שהוא נשיא לכך הי' בעיניהם
חידוש גדול על פינחס שהי' מלך אם בן פוטי *
ועשה דבר גדול כזה מה שלא עלה בלבים כלל
שזה הוא מלוא ואיך בא זה לפינחס לידע מן
הסוד ההוא לכך מתרן הכתוב לומר לא יהי' הדבר
חידוש בעיניהם הי'ה נין אהרן ועמדה לו זכות
אהרן * והם שדברו חלילי' לא מחמת נגחי' דכרו אלא
כמתמיהי' על עלמם איך לא הרגישו דבר לעשות
כמעשהו הקדושה והטהורה * הוולא לנו מזה שאחר
עשה

העולמות נקראים מדות ונריך אדם לדבק עלמנו ע"י
עשיות המלות בעולמות ואמנם גם העולמות הם
נבוכי' מעל נבוא ווא"ל לדבק בהם כ"א בעשות המלוא
בשלימות * ולמדו לנו רבותינו איך נתנהג בעשיות
המלוא והמרו מה הוא רחום דהיינו הש"י המטיב
לנו הוא הכל מלך הרחמי' כמ"ס חז"ל על פי' מי
הקדימני כו' כלום עשית מעקה אם לא נתתי לך
בית וכן בכל מלוא הש"י מקדים להאדם ואח"כ האדם
עושה המלוא : וזהו מה הוא רחום כו' דהיינו בעשותך
המלוא תעשי' ברחמים הא כי"ל היינו צדיקות גדול
במס"ג בכל רמ"ה אברים וזהו אתה מרחם על
עלמך ושמתך כמ"ס ז"ל מה יעשה אדם ויהי' ימות
חי' והיינו כמאמרנו צמה שהוא ממת עלמנו במס"ג
בעבודתו צוה מחי' עלמנו * והוא ואתם הדבקי' ר"ל
הר"ו מוסיף על הענין ראשון היינו כשאתם מדבקי'
בהש"י צ"ה ע"י המלות תראו שחבו גם אתם
בהדבקי' פי' תמסרו עלמכם בכל רמ"ה אברים
ותכניסו הכל בהדבקות והנה הדבקות הוא דבר
התבוננת ועיוני בשכל להסיר כל מחשבותיו רק שיהא
חושי' ומחשבתו על הדבר הזה שהוא עושה והוא
הנקרא בשם ראי' שרואה בעין השכל להדבק בדבק
טוב * והוא וירא פינחס דהיינו נחשבו לעשות המלוי'
הזאת לנקום נקמת ה' ראה לעשות המלוי' בדבקות
גדול * ויקח רמ"ה דהיינו כל רמ"ה אבריו ומסר נפשו
והכניס כל עלמנו בהדבקות וידקור את שניהם ועי"ז
השיב החימה מעל בני ישראל *

בד"א והוא ע"פ דאיחא בנמי' לעולם ילמוד אדם
תור' ומלות אפילו שלא לשמה שמתוך שלא
לשמה בא לשמה * נרא' לפרש דהנה כל תורה ומלות
הנעשים בלי כוונ' היא כגוף בלי נשמה ונמלא כשארם
לומד תור' או עושה מלוי' שלא לשמ' נכרא מזה רק
הגוף לבד בלא נשמה * ולא כן הלדיק הקדוש הלומד
לשמה שנכרא ע"י רמ"ה אברים רוחניים * ויש יכולת
ביר הלדיק הלומד לשמה להעלות התור' והמלות של
זה שלמד שלא לשמה כי יכולת בידו להמשיכו נשמה
לתורתו של זה שעשי' הגוף לבד * והוא הפי' מתוך
שלא לשמה בא לשמה פי' שהתורה היא תבא ליד
הלומד לשמה והוא יתקנה ע"י אברי הגשמי' * והוא
ג"כ יכול להיות כיון הפסוק תפלי' לעני כי יעטוף
כו' פי' עני הוא הנקי' העני בדעת ואינו יכול לכווין
בתפלתו ותקנתו שיחבר א"ע עם הלדיק הגמור המכוין
בתפלה והוא יעלה את תפלת העני עם תפלתו הזכה
כי תפלת העני נשארי' בלא נשמי' והלדיק נותן בה
חיות ועי"ז תפלתו עולה *

וידבר תפלה לעני איך יעשה שתקובל תפלתו לרצון ומפי'
הכתוב כי יעטוף פי' שיתחבר עם הלדיק גמור

connections
* when "kill" the mind => automatically hard to connect